

100,000 Kr.s Difference paa, hvad selvkundige Folk mene at kunne sætte et Lager til, men den Formue, som er anbragt i Jord og Bygninger i almindelig Gaardbrug, tror jeg, at Skatteraadsmødlemmerne i Landkommunerne meget vel kunne bedømme. De have der ogsaa Ejendoms-skylden som en Norm, der ganske vist ikke er ufejlbarlig, ogsaa efter min Mening er den det ikke paa nogen Maade, men det er dog en sikrere Vej til at ramme Formuer, der ere anbragte paa den Maade, end nogen, man kan have til at ramme Papirformuer og mange andre. Hvis altsaa Indtægterne paa Grund af de særlige Forhold rammes for lempeligt paa Landet i Forhold til, hvad Tilfældet er i Byerne, vil jeg anse det for ubestrideligt, at Formuen rammes bedre og sikrere paa Landet end i Byerne.

Der er forskellige Forhold, som kunne gøre, at Ligningen bliver ufuldkommen i Landkommunerne; der er saaledes det stærke kommunale Element, som kommer ind i den. Efter hvad man har set i adskillige Kommuner, hvor der sidder enkelte større Skatteydere, er det mit Indtryk, at man her ofte kan være tilbøjelig til at ligne lavt og sætte Procenten højt. Det er menneskeligt, men det faar jo en uheldig Indflydelse paa Statsskatten. Jeg paastaar ikke, at Forholdet er godt og herligt overalt, jeg mener, der kan være store Fejl til Stede, og at der, hvilket er særlig uheldigt, er meget stor Ulighed mellem de enkelte Kommuner og de enkelte Skatteraadskredse. Det maa naturligvis være de overordnede Skatteautoriteters Maal i størst mulige Omfang at faa disse Uligheder begrænsede og at faa en bedre og korrektere Ligning fremkaldt. Man har her ganske særlig peget paa Ønskeligheden af en stærkere gennemført Selvangivelse, og det er for mig et betænkeligt Tegn, om jeg end ikke er blind for Betydningen af de Argumenter, Ordføreren har anført, og skønt jeg ligesom han mener, at man skal være varsom med at sige, at den Omstændighed, at Selvangivelsernes Tal gaa ned, absolut beviser, at dermed Skatteansættelserne blive slettene, det er ikke ganske givet. I det hele taget skal man være meget kræsen med Hensyn til sine Krav til Beviser paa dette overordentlig vanskelige Omraade, men jeg vil sige saa meget, at baade i Byerne og paa Landet er det uheldigt, at Selvangivelsernes Tal formindskes, og det er en Kendsgerning, som Statistikken viser, at de ere formindskede stærkest paa Landet, hvor de ere gaaede ned under Halvdelen; de ere

ogsaa gaaede en Del ned i Provinsbyerne, men ikke nær i den Grad. Derfor vil jeg være meget villig til at medvirke til, at Fordringerne med Hensyn til Selvangivelse strammes. Jeg har lige saa lidt som det øvrige Venstre nogen Sinde været bange for at gaa videre i Retning af den tvungne Selvangivelse. Naar vi ikke have stærkere Selvangivelsesstvang, naar vi have faaet Selvangivelsesreglerne saa meget slappede, som Tilfældet er, er det Landstinget, som i saa Henseende har været virksomt. Jeg skal erindre om de Debatter, som førtes i Aarhundredets Begyndelse angaaende Skatteskemærnes Affattelse. Den Gang kæmpede en nu afdød Landstingsmand, Højesteretssagfører P. G. C. Jensen, med stor Styrke mod en saa detailleret Affattelse af Skatteskemærne, som man fra Administrationens Side den Gang ønskede, idet han mente, at det vilde føre til yderligere Posekigeri, det vilde føre til en Skelnen mellem de Kilder, hvorfra en Mands Indtægt stammede, hvilket igen efter hans Mening var at give Skattemyndighederne et alt for ubegrænset Indblik i vedkommendes Formueforhold. Man har fra Landstingets Side hidtil gennemgaaende været stemt for at mildne Selvangivelsesreglerne, man har været imod tvungen Selvangivelse, og man har været for lempelige Regler med Hensyn til de indirekte Veje, ad hvilke man søger at gennemføre Selvangivelse. Hvis dette skulde have forandret sig, skulde det glæde mig, og den Holdning, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) indtager, kunde synes i nogen Grad at tyde herpaa.

Jeg skal altsaa sige paa mine egne Vegne — og jeg tror, det samme gælder Flertallet i Tinget —, at vi ere villige til at samarbejde med, hvem der vil gennemføre skærpede Regler for Selvangivelse, og navnlig villige til at gennemføre en stærkere Selvangivelsesstvang. Om de nærmere Regler, der i saa Henseende burde fastsættes paa nærværende Tid, skal jeg ikke udtale mig. De kunne underkastet en nærmere Overvejelse, men i Princippet er jeg ganske enig i de Bestræbelser. Derimod er jeg ikke enig i, at vi nu bør vedtage en saadan Bestemmelse, som er foreslaaet ved Ændringsforslaget under Nr. 59, hvor man foreslaar, at den Indtægt, der hidrører fra „Beboelsen af egen Ejendom, fra Naturalnydelse fra egen Bedrift o. desl.“, skal angives særskilt. Jeg er ikke imod Regelens Indhold i og for sig, men jeg mener, at den maa følges med en anden Regel, som gennemfører tvungen